

Hehla potom pschindje; Ale ſchto czi-
nja woni? Woni nestaja ſwoju Wu-
trobu a ſwoju Nadžiju na Kryſtuſa;
Ale bježa jemu napschečjiwo ſe ſwojimi
Paczerjani, Mſchami, bamuſhoveni
Spuſhečenjom, Poſezenjom a teho ru-
nja: A nedjeria Kryſtuſa hevak ſa
nicio, hac̄ ſa Sſudnika kotnj tehodla
pschischof je, ſo by ſatamat a ſudil.
To je zvjeſte wot Čjerta, ſo woni Kryſtu-
ſa horscheho ſežinja, mjeili tu Sſmerczi
kamu. Tehodla dyrbia ſo woni psched
ſudnym Dnjom boječ, a bojaſnu a
ſtyſkniwu Wutrobu mječ.

To Kſcheszijenjo necinja. Woni de-
rje wedža, ſo Kryſtuſ tñch Newjerjazych
na ſudnym Dnju ſudžic budže, kotsi
to Sſtovo nejšu hohrjewsali a wje-
rili: Ale woni pak czinja tudn Ros-
dželenje, a praja: Ja hym cheženj a
wjerju do mojeho Knesa JEsom Kry-
ſta, ſo won ſa moje Rjechi wumret, a
mi psches ſwoje Hohrjestawanje Prau-
dosz a wjeczne Žiwenje dobyt je.

Cjohodla da chznt ſo ja boječ? won
neje moj Neſcheczel, ale moj Pscheczel;
a ſastupuje me vela Wotza? Tehodla
hac̄ runje ſudny Djen pschindje, aby
ja hevak wumreci dyrbi; Da to niczo
newadži, moj Knes JEsus Kryſtuſ pschi-
laduje tej Sſmerczi matu Kwilu, tak
wona me daji. A dñj ſebi Sſmerczi
myſli, ſo je wohn ſomnu, ſo ja wſchitkon
mordwym hym; Da ſpju ja jeno, a ſpju
tak ſtotz, a tak mjačz, ſo dñj moj Knes
Kryſtuſ ſwoj Ert ſtedom wotewri, da

ja hježom ſlyſchu, a ſtarawam wjeczne-
mu Žiwenju.

To cheženj ſebi derje nauwuknyč, a na
Kedibu wsac̄, ſo bychmi ſo psched
Sſmerczi a ſudnym Dnjom nebojeli.
Pschetoz Kryſtuſ nebudje pschindj, te-
hodla ſo by nas ſudžif, aby ſatamat;
Ale won budje pschindj, tak kajz won
tudn ktej bohej Wudowi, a kjeje Šsynjej,
pschischof je, ſo by nas wot mordwym
ſbudžif, a nam ſaſo kprawemu ſpomof,
ſo bychmi ſaſo ſlyſcheli, widžili, reczeli,
a druhe Wježy cžinicž moli. Tak che
won knam wſchitkim pschindj, kotsi my
do njeho wjerimy, a cheze nas ſbožnych
ſežinicž, tñch pak, kiz newjerja, cheze won
ſudžic.

Tehodla dyrbimy my ſebi tajkeho
Sbožnika ſadac̄, do njeho wjericž, a we-
twerdem Dowjerenu tajkeje Pomozy
cžim dleje, cžim wjestzischi bydž, a ſo ani
psched Sſmerczi, ani ſudnym Dnjom
nebojci. Šchtuz pak ſo boji, ton cži-
ni po Wohli stareho Hadama, a ſwoje-
ho Čjeka, a niz po Kryſtuſu, ani po je-
ho Sſtowi.

Pschetoz to je wjeste, ſo Kryſtuſ na
ſudnym Dnju pschindj, a nas wot mord-
wym ſaſo wubudžici budže. Tehodla
wotpoczuja tñch Kſcheszijanow Čjeka
w Rowach, a ſpja hac̄ Kryſtuſ neſchindje, a ſo wo Row neklapa, refnywſchi:
Stawaj! ſtaraj! Tedom budžemymy
ſtarac̄, jako ſjeneho cžicheho a ſtotke-
ho Spanja, a budžemym ſKryſtuſom
wjeczne ſiwi a weſeli.

Tak dyrbi Kſcheszijan troſchtinischu
(Ss) 3 Wu-